

Refleksioner over et REE-år

Troels, Erik og Christoph

Skilsmisse og lykkelig genforening

Et par dage før første værelsesbytte snakkede vi sammen om, hvad vi gjorde ved værelsesbyttet og vi blev hurtigt ret enige om, at vi rigtig godt kunne lide at bo sammen, men vi ville gerne prøve noget nyt,

så vi flyttede fra hinanden. Christoph flyttede i et 2-mands værelse og Troels flyttede i endnu en hytte. Senere ved anden værelsesbytte blev vi så enige om at flytte sammen igen. Det var ikke fordi, vi ikke kunne lide dem vi boede sammen med, men mere fordi vi godt kunne lide at bo sammen i starten og havde det godt med hinanden, og det ville vi gerne igen. Så vi flyttede ind her i 2-mands-værelset nummer 18. Christoph syntes, at det var bedst at bo sammen på 2-mandsværelse og han var jo mere erfaren på det område, eftersom han havde prøvet at bo både i en hytte og på et 2-mands værelse.

Vi kom hurtigt ind i vores gamle rutine igen: i lektietimen eller om aftenen så vi enten film eller spillede et eller andet spil sammen, og samtidig hørte musik på vores "ifølge-lærerne-alt-for-høj-bas"-anlæg. Selv naboerne er inde for at klage

engang imellem, hvor vi føler os tvunget til at skrue lidt ned for bassen. Når vi i spillede, spiller mod hinanden hjælper vi stadig med at holde hinandens humør oppe. Det er spil som fx Tetris Battle, Warcraft III.

Den eneste ændring fra før er, at vi begge to har fået en kæreste.

Samtidig kan vi også bruge hinanden som hjælp – Christoph hjælper med tysk og Troels med engelsk ellers prøver vi at hjælpe hinanden så vidt muligt i de andre fag og specielt nu her til eksamenstiden har vi givet hinanden hjælp med de sproglige fag, forskellige papirer og bøger til fysik og matematik.

Vi er ret kede af at året allerede er ved at nå sin ende, det bliver mærkeligt ikke at bo sammen. Men det har i hvert fald været en rigtig god oplevelse og det bliver bestemt savnet i fremtiden.

Troels og Christoph

Michelle og Rikke

Her lige inden skoleårets slutning, vil to roomies runde af med et par gode tips, og nogle af de ting, vi kom ud for som roomies. Hvis man vil bo sammen, så skal man springe ud i det. Hvis det ikke fungerer, så findes værelsesbytte stadig på skolen. Selvom man til tider kan være uenige, så kan man stadig have en fantastisk tid sammen. Tak for et super år REE - og roomie.

Bedste veninder OG roommates

Rikke og jeg havde flere gange snakket om at bo sammen, men havde altid tøvet, idet jeg havde hørt om flere gode veninder, der

havde valgt at bo sammen, men efter 2 uger var endt med at have flået hovedet af hinanden. To dage før det første værelsesbytte snakkede vi så om det igen og blev enige om, vi nok godt kunne få det til at fungere. Så da den store flyttedag oprandt, var det med masser af sommerfugle i maven.

Sommerfuglene viste sig heldigvis hurtigt at være overflødige og jeg vil mene at vores sammenhold kun er blevet tættere af, at vi valgte at bo sammen. Mange gode stunder, også weekender, er gået med en kop kaffe eller kakao, en god film og masser af tøs snak.

Det været fantastisk at bo sammen med hende og jeg ser absolut ikke frem til den dag, vi skal skilles. Jeg tror dog på vi holder kontakten, for det her føles som et af den slags venskaber der varer hele livet.

Og fra den anden side

Jeg vil slå fast, at det har været en hyggelig tid, hvor vi har haft mange sjove stunder.

Som Michelle har skrevet var det en rimelig nem beslutning, at vi skulle bo sammen. Sidenhen er vi blevet rigtig gode veninder. Der skal dog en del timing til, når man bor sammen. Tiden om morgenen skal tilpasses den anden part, medmindre man er A-menneske - eller ikke har noget imod at komme for sent, og derfor få F-arbejde... Hvilket heldigvis ikke har været tilfældet hos os. Men med min roomies søvnproblemer er det godt, at vi bor i Sydfløjen, så der ikke er så langt til spisesalen, når vi har sovet over os.

Michelle og Rikke

4. maj arrangement

Bålhygge

Der arbejdes

Set fra forstanderens stol

Brian Olsgaard Bastiansen

Endnu et år er gået, som en kendt person udtrykker det, når det er tid til eftertænkning og til at se tilbage med et fremadrettet blik. Et år, hvor elevholdet har udmærket sig på rigtig mange måder. Vi slutter med 137 elever, og ganske kendetegnende for dette elevhold, er der

overhovedet ikke foretaget udskiftninger undervejs. Alle elever var med, da vi sagde velkommen onsdag den 4. august 2010 – en enestående præstation. Vi har haft mange gode udfordringer og oplevelser sammen, både på rejser, i hverdagen, under genbesøg fra vore seks udvekslingsskoler og under diverse projektuger og dramaugen. Fagligt har eleverne rykket sig enormt, hvilket karaktererne vidner om og socialt har holdet i utallige sammenhænge bevist, at de vil hinanden det bedste. Vi har haft rigtig mange elever i weekenderne, hvilket har været selvforstærkende og opbyggende for samvær og fællesskab. Elevernes interesse i at få så meget ud af opholdet som muligt, har også været med til at give den enkelte mulighed for personlig udvikling og samtidig for at sætte sit præg på efterskoleopholdet.

Vi er blevet certificeret "Cambridge International Centre", hvilket betyder, at vi fra næste skoleår udbyder, som den eneste efterskole i landet, både Cambridgeengelsk og tysk. Disse fag kan eleverne således gå til prøve i. Vi har stadig linjefag i fransk, samfundsfag, fysik/kemi og matematik, hvor eleverne kan få udfordringer ud over grundskoleniveau. Vi er fuldtægnet til næste år, hvor vi glæder os til at tage imod 139 forventningsfulde og ambitiøse unge mennesker.

Her på falderebet til sommerferien skal lyde en tak til hele personalet, elever og familier for at være med til at skabe et fantastisk år.

Med ønsket om en god sommer

Brian Olsgaard Bastiansen
Forstander

Færinger på Rejsby

Bjørt og Liv

Vi er tre piger fra Færøerne som går i 10. klasse her på Rejsby Europæiske Efterskole.

Vi hedder Bjørt Karlsdóttir Mouritsen, Lív Gullbein og Sanna Hentze.

Vi valgte Rejsby Europæiske Efterskole fordi vi begge er interesserede i sprog og kultur, og vi vidste, at det var et af "hovedpunkterne" for skolen. Vi kan begge også rigtig godt lide at rejse, og her på Rejsby har vi været på tre super gode rejser til 4 forskellige lande, som vi begge syntes var meget spændende.

Udlænding her på Rejsby

I starten var det ret svært at pludselig snakke dansk hele tiden, når vi var vant til at snakke færøsk hele tiden, men det vænner man sig meget hurtigt til. Nu er det næsten nemmere at snakke dansk, og når vi er hjemme på ferie på Færøerne er det lidt svært at skifte tilbage til vores modersmål.

Vi har oplevet mange gange at vi sidder f.eks. ved aftensmaden og diskuterer og snakker om kulturforskellen, og så syntes vi at det ville være spændende at fortælle hele skolen om vores land og kultur. Vi har her på skolen kulturaften hver torsdag aften, så vi tog muligheden for at forklare

hele skolen på en gang hvem vi er og hvor vi kommer fra. Det blev til en succes. Som udlænding skal man vænne sig til at tage lange tog, bus og flyture. Det tager ca. 10 timer en vej, og det er ikke den billigste rejse. Derfor har vi næsten kun haft muligheden for at tage hjem i ferierne.

Et fantastisk år

Bortset fra de lange flyture og at bo langt hjemme fra har dette år på Rejsby været det fedeste år nogensinde. Vi har fået en masse ud af det fagligt, og vi har også lært at passe os selv. Vi har fået en masse gode venner som vi aldrig kommer til at glemme. Vi har også fået en masse rige oplevelser og stunder som vi aldrig kommer til at opleve på samme måde andre steder.

Man plejer at sige "ude godt, hjemme bedst", men vi har oversat og ændret det til:

"Heima gott, Rejsby frálíkt"

"Hjemme godt, Rejsby fantastisk"

I love REE

St. Patrick's Day

Kr. Himmelfartsferie på REE

Italien, Tjekkiet, Barcelona, Dijon, Limoges og München

Limoges i Frankrig

Sammen med resten af skolen, skulle vi i 10. A på vores udenlandstur til Limoges. Vi skulle heldigvis flyve fra Hamborg og derefter blot køre fra Paris. Det hele forløb planmæssigt og efter ca. 14 timers rejse, kunne vi følges med vores nye familie til deres hjem. Familierne var meget åbne og de gjorde meget ud af, at man skulle føle sig hjemme. Maden var meget forskellig fra den mad vi spiser i Danmark. Nu har jeg godt nok været i Frankrig før, men der er alligevel forskel på den danske efter-skolemad og franske østers. Kulturforskellene er større end man regner med, når man kommer helt tæt på en anden familie. Såsom at man i Frankrig spiser dessert hver dag, toiletterne er i forskellige rum og man kysser damen i huset, en gang på hver kind, hver gang man tog af sted eller kom hjem. Sprogbarrieren var selvfølgelig også væsentlig, da

På cykeltur i Dijon.

de ikke kan meget engelsk, men det hjalp meget, hvis man bare kunne en lille smule fransk. Med klassen tog vi på forskellige ture, bl.a. for at se diverse porcelæns- og papirfabrikker. Sammenholdet mellem vores klasse og det franske hold blev bedre og bedre, og de var gode til at arrangere

ting for alle, så man også kunne være sammen med nogle fra klassen. Den bedste tur vi havde, var til forlystelsesparken 'Futurescope'. Vejret var godt, men det var ikke en hel billig omgang. Kort sagt synes jeg, det hele var godt arrangeret, og der blev ikke sparet på noget. På grund af det manglende engelsk, kunne der dog godt gå lidt koks i aftalerne, og der var da også nogle misforståelser mellem holdene såvel som hjemme hos familierne. Men det er jo også meningen med det hele. At man skal komme ud at opleve noget der er anderledes, og hvis man er åben over for det, kan man gå hen og lære en hel masse. For det er jo ikke altid den bedste måde vi gør tingene på i Danmark! Jeg glæder mig til at se min franske ven igen, og jeg føler at denne tur har lært mig meget kulturelt, og så har jeg også fået en ven oveni.

Johannes Skjøth

Holdet i Limoges

Holdet i Dijon

Dijon i Frankrig

Vores tur gik til Dijon i Frankrig, men først lavede vi et stop i Paris. Vi ankom til Paris torsdag morgen efter en ca. 14 timer lang bustur, og vi skulle se Paris på én dag. Vi oplevede bl.a. Notre Dame, Sacre Coeur og Eiffeltårnet. Vi var oppe i Eiffeltårnet om aftenen, så der var ikke så mange mennesker, og udsigten var vildt flot. Fredag morgen kørte vi videre til Dijon efter at have kørt rundt i Paris i bus med en dansk guide, som bor i Paris. Vi var virkelig heldige med vejret i Frankrig. Vi havde ca. 25o, og min familie fortalte mig, at det var første gang i 50 år, at det havde været så varmt i april måned. Da vi ankom til skolen, blev vi hentet af vores

familier og tog med dem hjem på weekend. Det var rigtigt spændende at møde min franskmands forældre og lillesøster, som slet ikke snakkede engelsk, og det var også godt at se min franskmænd igen. Da jeg kom ind i deres lejlighed, lagde jeg mærke til, at de deler deres badeværelse op. I ét rum var toiletten, og i et andet var der håndvask og bruser. Noget andet der også var anderledes i forhold til Danmark var, da vi skulle spise. For det første, så spiser de færre gange om dagen end vi gør, for det andet, var måltiderne kæmpe store. Vi fik både forret, hovedret og dessert, og sådan var det hver gang. Sommetider fik vi endda to desserter eller to forretter. Dog havde de dårlige mor-

genmadsvaner, hvilket nok skyldtes at de spiste så stor en middagsmad. Da weekenden var slut, skulle franskmændene i skole, mens vi skulle se Dijon. Franskmændene kunne ikke tage med os om dagen desværre, fordi deres eksaminer lå lige om hjørnet. Deres skoledage er meget længere end vores, men de har flere ferier. I Dijon så vi en masse ting om dagen, og hyggede med franskmændene om aftenen. En af dagene var vi ude at cykle mellem en masse vinmarker og besøgte en vinkælder, hvor mange af os købte vin til vores forældre. Hele turen var rigtig hyggelig, og det var spændende at opleve en ny kultur.

Hanne Vermeulen

Italien, Tjekkiet, Barcelona,

Dijon, Limoges og München

Ay dios mio - Barcelona!

For 10. uge bød ugen i Barcelona på mystisk mad, fede oplevelser, smuk arkitektur, fremmede sprog og ikke mindst nye venskaber.

Det første anderledes vi mærkede, da vi kom til Barcelona, var vejret. Vi havde alle sammen læst hvor fantastisk det skulle blive, men det oversteg vores vildeste forventninger: Høj sol, blå himmel og ingen skyer overheadet – og en flok spaniere, som blev ved med at insistere på, at det var vildt unormalt for denne årstid.

Lige da vi ankom, skulle vi indkvarteres hos familierne, for nogen betød det en tur i poolen og for andre en meget grundig rundvisning. Familierne var utrolig søde og entusiastiske hele ugen, selv om vi ikke rigtigt snakkede det samme sprog.

Den næste uge blev brugt på diverse mere

Camp Nou - Barcelona.

eller mindre kulturelle besøg til Barcelona, der lå små tyve minutter i metro fra deres by St. Just. Vi fik blandt andet set La Sagrada Familia, Park Güell, La Pedrera og meget andet Gaudi. En dag gik turen også til Barcelonas stadium Camp Nou, som i bund og grund var en stor græsplæ-

ne og en ufatteligt masse plastiksæder. Vi fik også set en del af det store udbud af dejlige shoppingmuligheder Barcelona byder på. Nogle af dagene gik i St. Just, hvor vi mødte de andre elever på deres skole, var på besøg på rådhuset og en stor del af vores fritid gik med at sole os i deres parker og mødes til aftensmad og foldbold på en noget tvivlsom bar. Da vejret som sagt var skønt, blev der i weekenden også tid til en tur på stranden til stor glæde for os alle.

Alt i alt var det en fantastisk tur, med minder og oplevelser for livet og et møde med en ny kultur, hvor du kysser fremmede mennesker, aftensmad er klokken halv ti og jambon og flute udgør omkring halvdelen af din diæt.

Katrine Kuhnell

Holdet i Barcelona

Holdet i Tjekkiet

Tjekkiet

Vi ankom til den tjekkiske skole med stor angst for hvad der ventede os. Vi var de første på Rejsby der fik besøg, så det var efterhånden lang tid siden vi havde set dem. Der var en skræmmende tavshed i bilen, indtil jeg endelig tog mig sammen til at spørge min tjekker om, hvordan hun havde det. Jeg fik et kort svar, da hun ikke var så god til engelsk ligesom resten af den tjekkiske klasse. Vi ankom til en lille

by uden butikker, men der var dog 2 pubber. Hun fortalte, at det var meget normalt, at en lille by havde flere pubber. Vi blev stoppet på vejen af et jernbanespor, hvor vi så holdte i 20 min. Igen sagde min tjekkiske ven, at det var normalt, og at det var fordi, at dem der skulle sænke bommen var dovne. Vi ankom til et stort hus, hvor også hendes bedsteforældre boede i stueetagen. Hendes værelse var værelset inden man kom ind i soveværelset, så et par gange vågnede man om natten, fordi hendes forældre skulle igennem. Badeværelsesdøren havde et stort glasparti, som var halvgennemsigtigt. Og når man skulle på toilet var der et forhæng i stedet for en dør. Hendes forældre var meget flinke og tilbød mig snacks, slik, the og kaffe hver gang de så mig. Første aften gik vi tidligt i seng. Jeg sov i hendes seng, mens hun sov på en madras på gulvet.

Alting var billigt i Tjekkiet, og vores shoppingture var et paradys, da priserne var

så lave. Vi ankom til skolen, som var et stort gymnasium. Vores Tjekkere var 14-15 år, men var lige begyndt på gymnasiet. Gymnasiet var gammelt, og inventaret var ligeså. Undervisningen var gammeldags og alting foregik på tjekkisk, da lærerne ikke kunne engelsk. Hvis man ser bort fra, at de tjekkiske elever ikke kunne tale engelsk og at de fleste af vores familier ikke havde særlig mange penge, var det en god tur. Tjekkerne er utrolig flinke og de tog godt imod os. Tjekkiet er også et rigtig flot land, med flotte seværdigheder. Kulturen og befolkningen er meget anderledes fra den danske, og det var dét, der gjorde det til en god tur. Man fik mange nye oplevelser, og man får et syn på hvordan mennesker i andre lande lever, og i nogle tilfælde, hvor godt vi har det. Jeg fik en vidunderlig oplevelse med verdens bedste klasse.

Emma Lausten

Tjekiets mange muligheder.

Italien, Tjekkiet, Barcelona, Dijon, Limoges og München

München

Tiden i Danmark med vores tyske udvekslingsstuderende var rigtig fin. De fik lov til at opleve vores efterskole og var også personligt på besøg, hvor vi nu boede. Min tyske ven og jeg fungerede godt sammen og havde en masse tilfælles.

Da turen så gik til München i Tyskland, var jeg lidt skeptisk omkring mange ting. Mange overvejelser blev gjort. Det var jo en helt fremmed familie, man skulle hjem og bo hos.

Da vi ankom i lufthavnen stod vores tyske venner klar til at tage os med hjem. Vi kørte længe i tog og under den lange rejse, begyndte jeg allerede at gøre mig tanker om, hvordan hans mor, far og søster mon så ud. Vi kørte direkte hjem til hans lejlighed, hvor jeg først mødte hans søster, der havde lavet mad til os. Det var

ikke nogen tysk specialitet. Det var Spaghetti Bolognese. Indtil videre virkede min værtsfamilie meget flink, stille og rolig. Hans mor skulle jeg først møde senere, idet hun stadig var på arbejde. Og hans far fik jeg aldrig mødt.

Der var obligatoriske ting, vi alle skulle deltage i. Vi besøgte et krigsmuseum, hvor man fik en masse viden om 1. og 2. verdenskrig og andre krige, hvor Tyskland havde deltaget. Vi tog også en tur ind til centrum, hvor vi med vores tyske venner oplevede livet på den kæmpe gågade, der lå i den store by.

Min tyske ven havde planlagt, at jeg skulle opleve hvordan Bayersk mad var. Så derfor havde hans søster lavet "Schweinbraten". En lækker ret, der næsten ikke bliver mere Bayersk. Vi fik også en mærkelig pølse, Weiswurst, som er en hvid

pølse, hvor skindet tages af og derefter spises den dyppet i sennep. Det smagte bedre end man lige skulle tro. Til næsten alle retter fik vi også en stor saltkringle kaldet Brezel.

Bortset fra vores museumsbesøg og den spiste bayerske mad så synes jeg ikke, at jeg fik et specielt stort indtryk af den "bayerske" kultur. Måske fordi min tyske ven "bare" ville være social og præsentere mig for sine venner. Måske fordi der egentligt ikke er så stor en forskel på den danske og tyske kultur. Hvem ved. Men stadig var det en helt fantastisk tur, jeg aldrig vil glemme.

Jacob Jørgensen

Holdet i München

Holdet i Italien

Rivoli i Italien

Den første aften mødtes vi med vores italienere uden for bussen, og tog så direkte hjem til dem, uden vi overhovedet kendte dem. Vores italienske venner havde på det tidspunkt endnu ikke været oppe ved os, som de andre udvekslingsklasser havde.

Italien

Det var meget grænseoverskridende, men heldigvis havnede jeg hos en sød familie, hvor de alle sammen kunne snakke engelsk, så vi havde ingen problemer med kommunikationen.

Vi var på nogle forskellige museer og så var vi også ude at spise et par gange. Vi skulle med dem i skole, men vi kom bare til at sidde i et klasselokale, mens de havde time. Bortset fra det var alt, hvad de havde planlagt for os virkelig gennemtænkt og godt arrangeret. Dette gjorde at vi fik en helt fantastisk tur.

Den bedste dag var søndagen. Her skulle vi være sammen med vores værtsfamilie, og de kunne så vælge, hvad de gerne ville lave med os. De fleste havde valgt at vi skulle mødes ved en sø og spise grillmad, og så ellers bare hygge os der hele dagen.

Her lå vi så på en masse tæpper dagen lang og snakkede, spillede bold og kort, alt i mens vi alle sammen prøvede på at få

så meget sol som muligt, da der den dag var 37°C - det var næsten ikke til at holde ud. Italienerne lavede grillmad til os, og vi fik et rigtig godt sammenhold. Man fik også lejlighed til at få snakket med nogle af dem, man normalt ikke snakkede så meget med.

Om aftenen tog jeg med min italienske ven hjem, og her sad vi så ved middagsbordet i over to timer og snakkede. Til sidst sluttede jeg og Laura dagen af med at gå op på værelset og snakke. Efter denne lange og dejlige dag faldt jeg dog ret hurtigt i søvn.

Det bedste ved den 3. rejse er, at man kommer tættere på sin egen klasse, og får et endnu tættere sammenhold. Udover det, får man også muligheden for at få et venskab på tværs af landegrænser, og man får lov til at opleve en helt anden kultur.

Jeanette Lykkemark

Til: Team Rejsby (For det er jo det I er) Fra: En mors synspunkt

Ja, så står vi, Mikkel Emil og jeg, på hovedet i Mikkels vasketøj for sidste gang. Og det er faktisk lidt vemodigt. For om mindre end 2 uger, vender Mikkel uigenkaldeligt næsen hjem, efter et herligt skoleår hos jer på REE.

Skoleåret har for Mikkel og familien været som en lang rejse ud i selvstændighed, ansvar, tillid, lærdom, forventninger, kammeratskaber, glæde, ups'er og aha'er.

Mikkel er vokset helt enormt som person på dette skoleår. Han har fået mærket efter på sig selv, hvad det at tage ansvar for sig selv og sine ting, har af indflydelse på hans vej frem i livet. Det er stort.

Jeg, som mor til gengæld, husker tydeligt den sidste uge inden Mikkel skulle starte

på REE. Jeg var usikker på, om han nu kunne klare at være væk hjemmefra, om han nu fik taget sin medicin, lavet sine lektier, fandt venner, om jeg kunne undvære ham og meget, meget andet. Her var virkelig tale om en "navlestreng" så tyk som en arm. Men da vi kørte hjem efter at have afleveret Mikkel og hans ting på skolen, tænkte jeg, at nu måtte jeg tage mig sammen og få klippet den "navlestreng" over.

Efter 1½ uge, kom Mikkel hjem på sin første weekend. Det var en meget trætt og stille Mikkel, vi fik hjem, men også en meget glad og forventningsfuld dreng, som glædede sig helt vildt til det blev søndag, så han kunne komme tilbage på REE. Det gjorde udslaget for mig. Efter af have sat Mikkel på toget mod Rejsby, faldt der to-

tal ro på alle mine bekymringer om Mikkels år på efterskolen. Det var bare fantastisk.

Jeg må dog indrømme, at jeg har haft et par enkelte tilbagefald, men godt hjulpet videre af en lærer på skolen, som godt nok ubevidst, viste mig vejen under en skolehjem samtale, er jeg nu i stand til at se fremad sammen med Mikkel og ikke for ham. Ergo har Mikkel haft et herligt år på skolen og jeg, ja jeg, er blevet så meget klogere på vores yngste barn, at jeg nu er klar til at sende ham ud i verden, velvidende at han er rustet til at klare både modgang og medgang. Tak for det I herlige mennesker på skolen, som "brænder" for de her unge mennesker.

Tak for herlige 10 måneder
hilsen familien Kaae Madsen

Opera – en fantastisk ny verden

Mads Zulow

Til en kulturaften fik eleverne her på REE lov til at opleve Birgit Demstrup, mor til Magnus Demstrup fra 9.B, synge fantastisk opera. Hun startede med et kort, men rigtigt sjovt skuespil der involverede opera, høj latter, vindglas og vand spildt på eleverne. Derefter fortalte hun om sit liv som operasanger. Hun fortalte blandt andet, at hun arbejder

på Den Jyske Opera i Århus. I løbet af foredraget sang hun både velkendte, rørende, oplivende og berømte operasange, hvor hendes utrolige skuespillerevner også trådte i kraft, og jeg er sikker på, at jeg ikke var den eneste der ikke kunne lade være med at smile igennem hele foredraget. Selv Bent Lauridsen fik noget ud af aftenen. Pludselig, midt i et nummer, låste Birgit blikket fast på ham og gik direkte hen til ham. Hun kilde ham på hagen, satte sig på hans skød, smugkysede ham på kinden, alt sammen under en brølende latter fra elevernes side. Vi fik også lov til at opleve operaen på

egen krop: Vejtrækningsøvelser, sangøvelser, korsang osv. Jeg har aldrig oplevet et foredrag så spændende og levende som da Birgit Demstrup var på besøg, og hun har inspireret mig meget til selv at synge højere til morgensamlingen.

Birgit Demstrup

Mads Zulow

hydrogen 1 Fællesskab	beryllium 4 Rubiks Cube	lithium 3 Kage	boron 5 Idre Fjäll	carbon 6 Lanciers	nitrogen 7 Mandschuanisme	oxygen 8 Venner	fluorine 9 Dramaug	helium 2 Kakao
1.0079	9.0122	6.941	10.811	12.011	14.007	15.999	18.998	4.0026
11 Tetris	12 "Karsten er Gud"	19 Elevfester	13 Dværge	14 Runk om kap!	15 Ribe	16 Oplevelser	17 Klaver og guitar	18 Stille-lecture time
22.990	24.305	39.098	26.982	28.086	30.974	32.065	35.453	39.948
21 Total lykkeløse	22 Roomies	23 Andet hjem	24 Kultur-moder	25 Facerape	26 Politik	27 Køkkenpraktik	28 Bål	29 Carsten V. Jakobsen
39.098	40.078	44.956	51.996	54.938	55.845	58.933	58.093	63.546
37 Double rainbow	38 Rejser	39 EU-samfundsfag	40 Blive-weekender	41 Helmers julebanko	42 Busture	43 Kultur-aftener	44 Total uniform farming	45 Galla
85.468	87.62	38.906	91.224	92.906	95.94	102.91	102.91	106.42
55 Kollektiv skideballe	56 Minder	57-70 *	71 Rebecca Black	72 Eksamen	73 No man!?	74 Broget hverdagsryde	75 Opkast	76 Udvikling
132.91	137.33	174.97	178.49	180.95	183.84	186.21	190.23	192.22
87 Cola pusher	88 Hvaler	89-102 *	103 Klassekamp på sportsdag	104 08:08	105 Nudler	106 Europosten	107 Homo	108 Søvn-underskud
[223]	[224]	[262]	[261]	[262]	[263]	[264]	[265]	[269]
31 Julehygge	32 SMØR	33 Kontakt-grupper	34 Linedanser	35 *PPPPPPP	36 Sammenhold	37 ramond	38 Fantastiske lærere	39 unumbium
69.723	72.61	74.922	78.96	79.904	83.80	114.82	112.41	111.0
49 Ramund	50 Stenboller	51 Kærlighed	52 Bad-taste day	53 Nøgenhed	54 Natterend	55 thallium	56 Luigi	57 unumbium
114.82	118.71	121.76	127.60	126.90	131.29	204.38	204.38	209.59
81 Fantastiske lærere	82 Biografen	83 Linjefag	84 Barberinger	85 Løg i salat	86 Jeg tørrer mig ikke	87 unumbium	88 unumbium	89 unumbium
204.38	204.38	208.98	[209]	[210]	[222]	209.59	209.59	209.59
111 Afsked	112 Afslutning	113 Savn	114 Rejsby <3	115 unumbium	116 unumbium	117 unumbium	118 unumbium	119 unumbium
[271]	[272]	[273]	[289]	[289]	[289]	[289]	[289]	[289]

Det periodiske system over efterskoleåret 2010/2011 på Rejsby Europæiske Efterskole - Alle grundstofferne, som gjorde vores år fantastisk.

Lavet af Laura Dreier og Katrine Kühnell

Hvor blev de af?

Vi vil i de næste numre af Europosten forsøge at opspore tidligere elever og høre, hvad der blev af dem. Hvordan blev deres vej efter de forlod REE, hvad laver de nu og ikke mindst, få et indtryk af hvor stor en indflydelse efterskoleopholdet har haft på deres liv? Andy lægger ud med sin beretning.

Tvind, en skak-efterskole eller en EU-efterskole i bunden af Jylland

Så kort blev mulighederne ridset op for mig, da jeg i 1993 gik i 8. klasse. Tvind havde jeg ikke meget lyst til og den dér EU-skole i Sønderjylland, var stadig ikke startet op endnu, så valget var simpelt. Det blev til en skak-efterskole ved Hobro. Det gik ikke ret godt, men da 8. klasse var overstået, havde Thorkild Bork og en række ildsjæle, fået så meget styr på stumperne i Rejsby, at det nu var et reelt alternativ. Det vil sige, at der var indkøbt en række beboelsescontainere og de blev opstillet på naboens mark. Vi startede 54 elever i august '94.

Making up the rules as we go

Det første år, havde vi i 9. klasse, skolens forstander som dansk lærer. Der var nogle overordnede krav om, at man skulle opføre sig pænt, men regelsættet var ikke nedskrevet. Og forældrene var ikke ude af indkørslen før end de første elever fik æren af at følge Thorkild til diget og tilbage igen på gå-ben. Og så er det ikke engang løgn! Det var med indspark fra os elever, der tog et år mere på skolen, krydret med bitre erfaringer, at der blev skrevet et regelsæt til anden års skolestart. Vi var nogle, der var dumme nok til at efterlyse mere disciplin og konsekven-

ser. Det fik vi så! Det var ikke nemt at omstille sig. Men dét vi fik under vesten det år, er faktisk ret præcist det samme opdragelsesprincip, som jeg opdrager mine egne børn efter i dag. Kærlighed, forståelse, handling og konsekvens! Og dét i den rækkefølge.

En helt ny ungdomskultur

Hvis man som jeg, gik på en 1000 elevers stor folkeskole i midten af 90'erne, så har man kurs mod et episk kulturchock, når man vælger efterskolevejen. Det fik jeg også. Pludselig blev man talt med og ikke kun til. Den første generation af lærere på REE var/er unikke og fantastiske, fordi de havde en forståelse af, at denne spæde start på en efterskoletilværelse (både for lærer og elever) var et fælles projekt. Vi sad i samme, lidt utrygge og uvante båd og hvis vi ville nogen steder, var vi alle tvunget til at ro. Og så fandt de fleste af os lynhurtigt ud af, at vi lige så godt kunne ro i samme retning og med tiden endda i nogenlunde samme rytme. Helt konkret kom vi på en overlevelsestur med hjemmevernet, begge år. Det var en ryste-sammen-tur og altid supervigtig. Det var den fordi, på sådan en tur speeder man tiden op. På nogle få dage i naturen lærer man mere om sig selv og sine kommende kammerater, end man

normalt ville gøre på et par måneder.

Store tudedag

Da vi kom til afslutningsdagen, sad ner-verne ude på tøjet på de fleste af os. De største brød på 100+ kilo gik grødkvalt fra den ene omfavelse til den anden. Husker tydeligt, at jeg ikke fældede en eneste tåre. Ikke fordi jeg var en hård hund, overhovedet. Tror bare, det var i erkendelse af, at jeg havde fået absolut maksimum ud af mit ophold og var nu helt 100 % klar til at tage det næste skridt ud i verden. Lige dér vidste jeg, at jeg havde fået et uvurderligt godt afsæt, ud i resten af min tilværelse, og jeg vidste også hvem, jeg kunne takke for det.

De følgende 10 år

gik med at pleje den store vennekreds fra REE. Men en uddannelse skulle der til, og jeg valgte at læse til elektriker. Det var igennem en REE ven, at jeg mødte min kone Gitte. Hurtigt blev det alvor mellem os, og vi købte et hus efter have kendt hinanden i godt et år. I 2003 fik vi vores første datter Barbara. I 2006 fik vi Caroline og i 2009 fik vi Sander. Så var det med børneflokkens overstået, men selvom vi var borgerligt viet i 2005, skulle der holdes et stort kirkebryllup i 2010. Nu er der snart gået endnu 10 år og det er alt for længe siden, jeg har været i Rejsby. I dag kører jeg rundt i hele landet som tekniker, for et firma der laver røgventilation. Så det hænder, at jeg kommer i nærheden af Rejsby, men det travle familieliv levner ikke meget tid til spontane hyggevisit, desværre.

Refleksioner

Når jeg nu kigger tilbage på mit liv efter efterskoleopholdet, ser jeg mit ophold som en tsunami. Der skyller stadig efterdønninger ind på "min strand" den dag i dag. Men i mit tilfælde er det udelukkende positive efterdønninger. Mit ophold har haft en kolossal indvirkning på hele min personlighed, og dermed er det også med i alle mine store beslutninger. Det er i min optik en gave, som jeg håber, mine børn har lyst til at tage imod, om føje år. Og hvis jeg skal bestemme helt solo, så bliver de kørt til Rejsby.

Gitte og Andy med børnene Sander, Caroline og Barbara

Andy Nielsen
REE '94-'95 & '95-'96

AKTIVITETSKALENDER

UGE 31	3. april	Skoleåret 2011-2012's elevhold starter klokken 14.30 med velkomst i hallen. Herefter venter der de nye elever en uge med mange forskellige sociale aktiviteter.
UGE 32	10. august 12. august	Søren Lyngge fra Ungdomsproblemer — om at være en god kammerat. Forældrearrangement om eftermiddagen med foredrag ved Karin Torp, der fortæller om kunsten at være efterskoleforælder. Mere information senere.
33	18. august	Linedance i hallen.
34	24. august	Frederik Lassen om ekstremsport. Han har deltaget i Race across America og i den legendariske Hawaii Ironman.
UGE 35	1. september	Line Risberg. Forfatter til bogen: "Når festen er forbi". Et tankevækkende foredrag om de små valg, med de store konsekvenser, som vi tager i ungdommen.
UGE 36	8. september 9. september	Paneldebat. Ungdomspolitisk debatmøde om uddannelsespolitik og EU-politik. KU, VU, DFU, RU, SDU og SFU. Trivselssamtaler fra 13.00–18.00. Kontaktlærerne inviterer forældrene til en samtale om forløbet af den første periode.
UGE 37	12. september 16. september	Eleverne ankommer efter den forlængede weekend fra klokken 16.00, dog senest 21.00. Eleverne bliver på skolen og tager dagen efter på skoleårets første rejse som går til Bruxelles, hvor der venter eleverne et program fyldt med kulturelle, samfundsmæssige og sociale indslag. Se information på hjemmesiden senere. Hjemkomst torsdag den 22. september om morgenen til fælles morgenmad og herefter forlænget weekend med ankomst på skolen søndag senest klokken 11.00.
38	25. september	Efterskolernes dag. Efterskolen holder åbent hus for alle interesserede. Der vil være rundvisning på skolen samt mulighed for at snakke med skolens lærere og elever om, hvad det vil sige at være elev på REE.
UGE 39	27. september 29. september	U1. Skoleårets første uddannelsesdag, hvor skolens vejledere præsenterer elevholdet for årets vejledningsaktiviteter. Alle elever udfylder deres uddannelsesplan og 10.klasserne får deres ønsker om brobygning på plads. Kulturel aften
40	6. oktober	Kulturel aften
UGE 41	13. oktober 14. oktober	Seksualisterne. Ungdomskonsulenter fra Vamdrup Ungdomsskole. Digeløbet. Digeløbet er en pendant til folkeskolens årlige motionsløb, og eleverne skal ud på en løbetur i det landskab, der karakteriserer vores område.
42	Uge 42	Efterårsferie

Emil og Simon.

Emma og Carina.

Joanna og Hanne.

Vadehavet.

Bestyrelsen:	Formand: Hans Henrik Phillip Kogsvej 64, Rejsby 6780 Skærbæk Tlf. 74 75 36 70 www.rejsby-vinduer@mail.dk	Næstformand: Jens Germann Sønderager 5, Frifelt 6780 Skærbæk Tlf. 74 75 32 87 www.germanns@bbsyd.dk	Mie Møller, Rejsby Niels Peter Brodersen, Rejsby Lars Jensen, Skærbæk Karin Clausen, Rejsby Kirsten Schultz, Ribe

